

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Bonaldi Societatis Iesv Theologi, Divina
Ecclesiae Oeconomia**

Bonald, François

Coloniae, 1611

Reverendo Ad Modvm Patri, F. Hervaeo Forestio, Sodalitij Franciscanorum
Obseruantium Prouinciæ Britanniæ Ministro [...] merito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48916](#)

R E V E R E N D O
ADMODVM PATRI, F.
HERVAEO FORESTIO, SO-
dalityj Francifanorum Obser-
uantium Prouinciae Britan-
niae Ministro b[ea]tissime
merito.

Dmodum Reue-
rende Pater, Nostri
quomodo in ma-
gnis illi Onerarijs
ad bellum instructis, dum va-
sto oceano in circumgyran-
tes vndique hostes deferun-
tur, ad clavum puppi præside-
at Nauarchus, vt cursum di-
rigat; in prora Proreta vigi-
let, vt decumanos fluctus &
breuia vitanda edicat; in car-
chesio Misenus aliquis specu-
letur, vt à longe aduentātem
hostem

EPISTOLA

hostem denunciet. Vidisti
fōrē aliquando, quomodo
sentinam trahant mesonau-
tæ, per transstra d̄iscurrant epi-
batæ, ferreas manus, vñcoſ
que præparent. Quomodo per
tabulata dispositum militem
pendente gradu, & labente
vestigio, firmiter aut stare, aut
incedere Ductores ordinum
consuēcant. Quomodo hi
maius, illi pipparum, isti pro-
dromum velum attollant,
laxent, attrahant. Eadem
omnia, maiore cum ordine
& ornatu, in nauicula Petri,
Christi Ecclesia, quotidie per-
agi videmus; adeò perfectè ad
gnomam exactæ œconomiaæ
hanc suam familiam Deus,
& Dei filius instituit: In ea e-
nim ad clavum sedet Ponti-
fex, assistunt ei Cardinales, E-
piscopi

DEDICATORIA.

piscopi; facienda aut vitanda
Ecclesiæ Doctores edicunt;
pericula Passores & Rectores
denunciant. & modum decli-
nandi docent: Inter milites
Religiosos infinita obsequia
præstant laici, armâ præparat
Clerici, firmo gradu in ho-
stem ire, destinato ferire do-
cent Magistri; in aciem con-
tra aduersarios educunt Mi-
nistri: Alij quoque quibus ea
scribendi est copia, maius ve-
lum attollunt; alijs, ut breui-
tati & lectorum capacitati cō-
sulant supparum, aut prodro-
mum velum erigunt. Inter
illos famosissimi sunt Bellar-
minus, Alphonsus à Castro,
Feu-ardentius & alijs multi:
Inter hos autem (vt cæteros
omittam) R. P. Franciscus
Bonaldus è Societate Iesu v-

* 5 tilem

EPISTOLA C

tilem sanè Ecclesiæ operam
præstítit, cum hunc mole
paruum, vtilitate magnum,
lectu iucundum, intellectu
facilem, de Diuina Ecclesiæ
Oeconomia likellum cōscri-
psit. Qui eam mihi à quodam
Bibliopola procudendorum
piorum librorum studiosissi-
mo, in latinum sermonem
conuertēdus offerretur, haud
multum repui: Videbam e-
nīm in hoc libello totam il-
lam nauis Ecclesiasticæ Oe-
conomiam, ita natuīs suis
coloribus scitè depingi, vt
nullus Xeūxes viuidius; ita
proprijs lineamentis propor-
tionatè adumbrari, vt nullus
Appelles exactius, in tā breui-
tabella idem facere potuisset.
Fateor multos de his rebus
scripsisse, adeo vt non dubi-
tem

DEDICATORIA.

tem à quibusdam mihi illud
Satyrici occinendum.

*Stulta est clementia, cum tot
ubique*

*Iuuenal.
Sat. I.*

*Vatibus occurras, peritur e par-
cere charta.*

Sed quid vetat ex adem ci-
bum diuerso iuscule conditum iteratò apponi; eandem
carnem hic assam, ille elixam
mauult; ex ijsdem parum
puero, multū viro ministra-
tur; illum enim copia obrue-
ret, hunc inopia debilitaret:
Angusti oris vascula, si vehe-
menti vento expōnas, nihil
venti admittent; si tamen cō-
tracto ore tenuiorem halitum
inspiraueris, facile ea im-
plebis. Ita etiam tardiora
illa ingenia, aut felicia qui-
dem, sed quę exiguum solum
ostiolum rebus spiritualibus

* 4 pate-

EPISTOLA

patefactum habent, vasta illa
Bellarmīni volumina non
capiūt, doctissimam D.Tho-
mæ summam nōn admittūt,
deuotissima S. Bonauenturæ
commentariā nō intelligūt.

3. Reg. 17. Ut tamē & hos iuues, quid
facies? Morfum puerum He-
lias ad vitam reuocaturus, tri-
bus vīcibus super illum men-

4. Reg. 4. sus est: defunctum alium su-
scitarus Eliseus, os suum po-
suit super os pueri, & Aposto-
lus Corinthijs tanquam par-

uulis in Christo lac potum
dedit, nō escam, adhuc enim
carnales erant. Ita etiam Bon-
naldus rudioribus istis, & in
fide paruulis, non aridum pa-
nem licet fractum & mastica-
tum, vt plerique catechistæ,
ingessit, sed mellitissimum
aliquid laganum, & suauif-
simum

DEDICATORIA.

simum fauum tanquam sedula apis ex Patrum hortulis, Scripturarum areolis, Scholasticorū granarijs collegit.

Quibus autem simplicibus hæc confectio constet, ipse met Author sua ad Lectorem præfatione ostendit, ideoque mihi non in eo, sed Patronū, ut quererem laborādum fuit. Emiserat sūum partum Author nullo protēctū Clypeo, nullo munitum patrono, nā fœtum hūnc, & parentis nomen iam notum, & maiorū natu fratum celebritas, pas sim audita, satis securum reddebant. Noster autem quantuscunque hic labor, nec patris nomine notus, nec fratrū fama conspicuus ad subitam lucem trepidat, & nutritum quærit, qui educet; tu-

torē,

EPISTOLA.

torem , qui protegat.

Circumspiciente itaq; mihi
tri potissimum tāquā fidelissi-
mo protectori & spellā hāc no-
strā cōmēndarem, præstātissi-
mis me stipatū amicis, cinctū
fautorib;. aduerti , inter quos,
velut īfer stellas Luna mi-
nores , statim duo sydera af-
fulserūt. In ipso enim limine

R. P? Nicolaus Vigerius Mi-
nister prouincię Coloniēsis,
columna pius & columē oc-
currebat; animo mēo recētia
cius beneficia, tā mihi priua-
tim, quā toti Prouinciæ pub-
licè præstita, obuersabantur.
Nā preter tēplū reedificatū,
cōuētū pro bona parte restau-
ratū, mores reformatos, dis-
ciplinā introductā, ipsi pro-
uinciæ de futuris Patribus in-
multos annos, si spes messis

qua

DEDICATORIA.

quæ adhuc in herba est, felici-
ter succrescat, prouidit. Opti-
mæ enim indolis & fælicitis
ingenij iuuentutem vndique
ad castra nostra cōfluentem,
& ad sacra, emissa professio-
ne, admissam philosophicis
ac Theologicis præceptis im-
buendam, regularibus disci-
plinis efformandam, curauit
& etiam nūm curat. Hūc ita-
que studio me Prouinciam
illam vixdum ingressum, &
non nisi aliquot amicis, &
familiaribus alloquijs cogni-
tum, Paterno affectu præfecit:
Quo rogante, iubente, Philo-
sophiæ stadium ingressi, cum
bono Deo, & fratribus, vt spe-
ro, profectu, illud decurrim;
modo autem in difficultatib.
Magistri Sententiarum eno-
dandis occupamur: Nunquā

* 6. int̄

hi
li-
o-
si-
tū
s,
li-
lf-
ne
li-
is,
c-
ia
a-
b-
r.
ū,
u-
f-
o-
n-
is
g

EPISTOLA.

interim R. P. Ministri erga
nos benevolentia, erga profe-
ctum fratrum sollicitudine
cessante, adeo fraternæ chari-
tatis zelo ardef, & Religionis
Seraphicæ deçorem, ornatū-

3. Reg. 19. que amū, Eliam quempiam
pro Domino Deo exercituū

Rom. 9.

zelantem, aut Paulum alte-
rum, anathema pro fratribus
suis fieri optantem, dices:
Sed taceo, ne vicinus nimiū
in oseum laudare videar, cu-
ius bona fama omnibus in o-
re, odor Christi in nare est.

Hæc recentia quidem, & tā
mihi, quas in ordini exhibita
beneficia, suo quodam iure
postulare videbantur, vt hic
meus apud Vbios luci datus
partus, ex Vbijs aliquem tute-
larem quæreret, ad cuius ami-
citiae aram hanc grati animi
tabulam

DEDICATORIA.

tabulam appēderem: Appēderem equidem, & Heroicarū tuarum Virtutum tropheo,
mi Vigeri, hoc nostrum opūsculum tanquam quoddā corollarium adderem, nisi me antiquiore iure, vt suum manciparet Forestius: Vester sum, vt hospes, illius, vt filius, licet libens, lubensq̄ue me, vtriusque filium, tuum adoptione, illius spirituali generatione fatear. Regula Iuris est, *Qui prior est tempore, potior est iure*, potiore itaque iure hunc primum meum factum vendicabit, suumque afferet, qui prior me nouit, amauit, coluit: Amabo autem te, mi Foresti, si hūc partum lachrimantem placidus suscipias. Venio ad te gratulabundus, vt tibi totius capituli gaudio

* 7 electo,

EPISTOLA

electo, & tamen fortè dolenti, de tuo dolore, & fratrum gaudio ex animo congaudeā. Venio gratus, vt tibi pro tuis in nos meritis meritissimas gratias agam. Venio amicus, vt pro singulari tua, eaq; nunquam interrupta familiaritate & amicitia, qua me, meosque ab ipsis incunabilis complexus es, beneuosi & amici animi signum ostendam.

Et quid si hunc de Diuina Oeconomia R.P. Frācisci libellū Frāciscanæ familiæ oeconomo fidissimo & diligētissimo offerā? Ecclesiæ origines ac fundamēta vita & doctrina cōspicuo Ecclesiastē dedicem? Theologiæ quasi cōpendium doctissimo Theologo consecrem? Et quid mirum?

Fortes creantur fortibus & bonis.

-Nec

DEDICATORIA.

— Nec imbelli feroces
Progenerant aquila columbam.

Ita neq; ab illo Philosophia ac Theologia ocello Anselmo Priquay, alius discipulus expectandus erat, quā qui ad perfectā Magistri ūi normā expressus, in dicēdo esset facūdus, in probādo neruofus, in docēdo clarus, in arguēdo cōcīsus, in distinguēdo subtilis: Ita vt in eo concisa Scoti subtilitas, doctrinalis Bonauenturæ claritas, succulētus Augustini neruus, fluida Ciceronis facundia, reuixisse videantur. Benè autem huic operi cum patronum nomino, qui ex eorum nobili stemmate originē ducit, quos non de plebe aliquis, sed potentissimi Galliarum reges suos apud exterorū Principes Patronos.

nos

EPISTOLA

nos esse voluerunt. Testatur
id eximus ille & eloquentis.

*Paul. Io.
uim Hist.
l.36.* simus Forestius, qui Regis sui
Christiansimi Francisci pri-

mi apud Carolam V. Impera-
torem defensorem agens, ex-
ortam quādam grauissimā
discordiam sedauit. Denique
communis patria à me suo
quodam iure exigere videtur,
ut quia mea præsentia eam
nondum adiutare valeo, saltē
aliquid mēi præmittam, quo
ei auxilio sim: Effudit illa fæ-
cundo suo gremio, vt Troia-
nus equus, viros piissimos,
cōcionatores facundissimos,
Vruuatium qui me ad habi-
tum Religionis Seraphicæ
admisit, Laouenanium, qui
me ad studium Scoticarum
subtilitatū promouit, aliosq;
innumerous, inter quos R. V.

ian

DEDICATORIA.

iam diu omnium ore, nunc
etiam totius capituli applau-
su primas tenet, docēdo, mo-
nendo, regendo, die noctesq;
exhauriens.

Ne ergo tanquam ignauū
pecus in omniū vestrū nego-
tio otio diffluere videar, hoc
nostrī laboris monumētum,
amicitiæ M̄nemosinō, grati-
tudinis signū ad paternū R.
V. sinum obsequentiissimus fi-
lius suscipiēdum ac protegē-
dum defero. Omnipotentem
interim Dei bonitatē depre-
cor, vt te nobis Patrē, libello
Patronū, Prouinciæ ministrū
diu seruet in columē. Ita vo-
ueo, & vale. Ex conuētu Frāci-
scanor. ad Oliuas Coloniæ
Agrippinæ. 8. Id. Martij. 16II.

R. Vestr. deuotissimus

F. Franciscus Milon Bri-
tannus.